

Lumina

Onor. «Asociațiunea»

(Of.)

Sibiu

Folie săptămânală pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 55--
 Pe o jumătate de an 30--
 Pentru străinătate 100--
 Pentru America pe un an dolari 2--

== Un număr 1 Leu. ==

REDAȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un sir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Mama neamului românesc

a fost biserica noastră ortodoxă. Așa a zis cel mai mare poet și gânditor ce l-am avut noi Români (Eminescu). Și adevărat a grăit pentru că toți învățații spun și scriu că pe noi Români numai biserica și legea noastră românească ne-a trecut și ne-a adus peste furtunile veacurilor până aici. Biserica noastră a fost dela început și vestitoare a evangheliei lui Hristos și apărătoare a sufletului românesc, așa precum Moise era deopotrivă și preotul și conducătorul popoului israelitean. Ca o mamă bună ne-a fost biserica. Ea ne-a mângâiat, ea ne-a întărit, ea ne-a îmbărbătat în vremurile cele grele când străinii intraseră până și în tinda bisericii, în școală, și numai biserica ne mai rămăsese ca o cetate necucerită și nebiruită. Biserica noastră a ajutat și plinirea vremii de acum pentru că ea înfrătea pe toți Români din toate împărățiile cu același botez și cu aceeași limbă, și lege.

După împlinirea visurilor noastre, mulți ziceau că biserica și-a pierdut chemarea națională. Dar iată acum se adevărește neîmaginea acestei păreri. Căci ce s'a întâmplat? Dintr'odată toți străinii din țara noastră s'au retras în biserica lor și acolo se întăresc și de acolo se apără. Papistașii s'au pus pe față în slujba Ungurilor și cearcă să pătrundă în biserica noastră. Pe lângă papistași a mai venit și mișcarea pocăiților, cari se poartă cu atâta ură față de biserică de par'că biserica noastră tot în iad ar fi trimis pe oameni până acum.

Toate aceste sunt dovezi că străinii își dau bine seama ce fac când pornesc atacul împotriva ei. Dar biserica noastră cunoaște aceste atacuri că le-a mai avut. Și calvinii au cercat în vremile de demult să ne spargă biserica. Nu s'au ales însă cu altceva decât cu aceea că au băgat literile cele nouă în cărțile bisericesti. Și papistașii au cercat să rupă cu înșelăciune poporul ardelean în două și nu s'au ales cu altceva decât cu aceea că au mai zidit un rând de biserici românești, cari țin aceeași «lege românească». Așa și acum toate atacurile vor rămânea pe nimica pentru că în biserica noastră trădește și din biserica noastră se apără sufletul neamului românesc. Românilor țineți la biserica voastră așa cum și alte neamuri țin la biserica lor!

I. Povată.

„SĂ NE INVĂLUIM“

Din comuna Otlaca (jud. Arad) am primit ieri o scrisoare în care mai mulți plugari din acel sat au pus pe hârtie o părere foarte cuminte și de luat în seamă. Dăm mai jos o parte din acea scrisoare:

«Te rugăm domnule părinte să te ostănești pentru noi un pic și să ne scrii că ce preț are pământul în județele din vechiul Regat, mai ales pe lângă râul Argeș sau în altă parte, nu e bai și în mai multe județe. Și să dați de știre în vechiul Regat că cine are pământ de vândut să se adreseze la D-Voastră. Și D-Voastră să ne scrieți cât are și ce cere pe hectar sau pe jugăr și câte jugăre are, 50 sau 100 sau mai multe; nu e bai ori cât a fi de mult că mai mulți merem.

Domnule părinte Trifa, noi cu comuna noastră suntem lângă graniță și avem pământ și dincolo de graniță și nu ne place să fim în așa loc urât că se întâmplă multe nefericiri pe lângă graniță și așa am mere în vechiul Regat că e pământ bun și roditor numai nu are oameni harnici cum sunt la noi în comună că noi ne-am dat cu plugăria după neam și am voi să mergem în Regat să vadă oamenii de pe acolo cum lucrăm noi pământul și cum trăim. S'ar mai deștepta toți dacă ne-am mai învăluit la olaltă. Și te rugăm dle părinte să nu îți fie greu a cerceta un pic această a noastră rugare...

Otlacă, la 16 Martie 1923.

Coste Tănase și alți plugari.

Aceasta este scrisoarea și părerea din ea este de cea mai mare însemnătate. Plugarii noștri din fosta Ungarie, în multe locuri au trăit amestecați cu Nemți și Șvabi și această trăire împreună și-a avut și partea cea bună, întrucât Nemții s'au bucurat de toate ajutoarele și binefacerile culturii ca să poată purta o plugărie luminată. Dela ei au luat pildă și plugarii noștri și poate că aceasta e una din pricinile că plugarii dela noi stau cu plu-

găria și gospodăria înaintea multor frați din vechiul Regat. Trecerea și «învăluirea» plugarilor de aici cu cei din vechiul Regat ar fi de cel mai mare folos economic și gospodăresc și Reforma agrară ar fi trebuit să țină seamă de acest lucru.

Dar această «învăluire» ar fi nu numai de folos economic, ci și de neprețuit folos sufleteesc. Frații cei despărțiți veacuri de-a rândul cu granițe străine, ar ajunge să se cunoască mai deaproape, să învețe cele bune uni, dela alții, să-și potrivească năvurii ajutând astfel înfrățirea sufletească între frați și dărâmarea granițelor sufletești dintre frați.

Dar pe lângă aceste, eu văd în scrisoarea plugarilor dela Otlaca și o muștrare pentru politica noastră. În vreme ce la București, deputații noștri se ceartă și strigă de par'că a dat prăpădu în țară, iată plugarii noștri cei cumiți își pun pe hârtie dorința lor de a se «învălui» (amesteca) cu frații lor din vechiul Regat. În vreme ce politica de partid de ani de zile nu face altă ispravă decât cearcă să ridice nouă granițe sufletești între frați, iată plugarii noștri își aștern pe hârtie dorința lor de a omori granițele. Scrisoarea dela Otlaca ne întărește credința că nu drojdiile cele stricate ale politicii, ci aluatul cel curat și sănătos al plugarilor noștri va face frământătura cea nouă de înfrățire sufletească în țara noastră cea nouă.

Trimitem deputaților și ministrilor noștri din casa țării noastre scrisoarea plugarilor dela Otlaca și îi rugăm să țină seamă de dorința lor cuprinsă în vorbele mult grăitoare: «noi vrem să ne învăluim».

I. T.

ÎNCĂ UNA.

În numărul 9 al gazetei «Lumina Sateilor» am scris ceva despre «o nouă primădie națională», care este mișcarea pocăiților. Acum la scrisul meu, au venit din mai multe părți rugări să deslușesc mai deaproape această afacere, fiindcă oamenii nu-i cunosc mai amănunțit pe pocăiți și legăturile lor și de aceea unii au căzut în amăgirea lor.

Ascultând rugarea cetitorilor, voi mai scrie din când în când câte ceva despre pocăiți și mișcarea lor. De data asta amintesc o scrisoare ce am primit-o din comuna Nojag. Iată ce scrie în această scrisoare, un «Român năcăjit»:

«De când sunt pocăiți aici în sat la noi, s'a făcut atâta ceartă și ură și învălmășală între oameni, încât nu au ochi a se vedea unul pe altul. Chiar și preotul ce l-am avut, văzând atâta ură s'a liozât de toate și ne-a pârșit și așa am rămas fără preot. Și odată cu aceasta am rămas și fără învățător, pentru că preotul era însărcinat și cu învățătura copiilașilor din sat».

«Intre altele multe câte zic pocăiții, mai zic și aceea, că lor nu le poruncește statul român, ci America și Anglia de trica căroră România are să tacă și să și închidă ochii».

Vedeți ce ispravă a făcut mișcarea poezilor: a spart pacea dintre oameni, a închis biserica și școala și pe deasupra spune că nu-i pasă nici de statul român. Oare nu-i aceasta o grăitoare dovadă despre cum poezii stau — poate fără să și dea seama — în slujba străinilor cari în felul acesta cearcă să ne slăbiască biserica noastră națională și odată cu biserica și neamul? Ș. B.

Dela sfatul țării.

În statul țării se discută mai departe Constituția cea nouă. Ședințele sunt când mai liniștite când mai furtunoase, dar nu trece o singură zi în care să nu fie ceartă și scandal. Au mai fost judecați încă vre-o 10 deputați din opoziție cu oprire dela ședințe pe o anumită vreme. Dar pe lângă ceartă, au fost săptămâna trecută în casa țării și câteva vorbiri foarte cumini și înălțătoare de suflet. În Senat (casa de sus) precum am scris în numărul trecut, a vorbit foarte frumos *Mitropolitul Primat, Miron Cristea*, începându-și vorbirea cu cuvintele evangheliei «Pace vouă». Foarte frumos a vorbit și foarte mult a plăcut apoi:

Vorbirea Mitropolitului N. Bălan din Sibiu.

Mitropolitul Bălan s'a ridicat să vorbească după ce Mitropolitul unit dela Blaj, Vasile Suci, își luase îndrăzneala să spună în sfatul țării noastre ortodoxe că «ar fi fost cea mai mare feridre (!) pentru noi dacă am fi luat religia catolică (papistașă) și nici acuma nu-i târziu să facem acest lucru (!)». La asta Mitropolitul Bălan a arătat cum biserica noastră ortodoxă a păstrat sufletul neamului românesc dealungul veacurilor cu toate comorile lui; și cum tot această biserică a pregătit sosirea Împărăției de azi a Românilor. «Toți Românii din toate vremurile și locurile s'au închinat totdeauna la fel în același graiu dulce românesc, ascultând aceeași slujbă bisericească. Mântuitorul nu s'a împărțit niciodată în mijlocul neamului nostru și nici credința și legea nu ni s'a împărțit.

Acum 200 de ani, papistașii au rupt o parte din Români (pe uniți) cu gândul să-i tragă cu vremea în apele papismului. Dar cum au făcut papistașii acest lucru? Cu înșelăciune, pentru că au lăsat poporului unit slujbele și datinile bisericești ce le avea, ca astfel așa pe furis să-i fure sufletul. Dar cu această înșelăciune, Papa n'a putut face nici o ispravă. Poporul unit și acum se ține cu sufletul lui și cu toate slujbele și datinile lui de biserica noastră ortodoxă, de «legea românească».

«Frățiile Voastre — a zis mai departe Mitropolitul Bălan către vlădicii uniți — sunteți agenții papismului, pentru că papismul a pierdut Împărăția Habsburgilor (care era catolică) și după ce în Jugoslavia și Cehoslovacia n'are ce căuta, și-a îndreptat ochii spre noi». Și la asta Mitropolitul Bălan a adus o dovadă: Când trimisul Papei (nunțul) a mers la Blaj mai în vară, poporul a fost așezat în genunchi pe străzile Blajului (ca înainte lui Hristos) și a fost învățat să strige «viva il nunzio», iar nunțul în vorbirea sa a zis că a venit în mijlocul poporului românesc să-l scape de «ortodoxia lui»... «Astfel de lucruri nu se pot îngădui. A trecut vremea de umilire și de răbdare și ne-a fost de ajuns»...

Vorbirea Mitropolitului Bălan a făcut mare răsunet în toate părțile. Planurile ascunse ce le urmărește papismul în țara noastră au rămas după această vorbire descoperite și zdrobite pentru totdeauna.

Mitropolitul Bălan a cerut să i se dea bisericii noastre ortodoxe locul și ajutorul

ce i-se cuvine în statul nostru. Deasemeni a cerut să ni-se lase școlile confesionale și să ni-se dea ajutor pentru susținerea lor.

Vorbirea episcopului Nicolae Ivan dela Cluj.

Episcopul Nicolae Ivan s'a ridicat să vorbească, după ce sasul Șullerus și șvabul Möhler s'au plâns că Sașii și Șvabii «au fost înșelați în așteptările lor» și n'au drepturi destule în țara noastră.

Episcopul Ivan prin o vorbire foarte documentată a arătat că plângerile străinilor din țara noastră n'au temei. Șvabii astăzi au mai multe așezăminte culturale ca în vremea Ungurilor. Tot așa și Sașii își au neatins bisericele, școalele și toate așezămintele lor. Nicăiri nu s'a putut strecura vre-un Român în așezămintele și localitățile Sașilor, cari sunt ca niște cetăți zăvorite. Biserica și școlile Sașilor sunt cele mai bogate din toată țara. Nici unul din liceele lor nu s'a sistat, cu toate că în câteva licee sunt mai mulți profesori, decât elevi. Adevărata pricină a supărării Sașilor este aceea că Reforma Agrară le-a spart moșiile cele mari, dar lucrul acesta a fost cerința vremii și a dreptății.

Tot așa vorbind mai departe despre Unguri, episcopul Ivan, a arătat că și Ungurii își au neatinsă toată viața lor culturală și economică. Spre pildă în fabrica de tutun din cei 1400 de lucrători numai 100 sunt Români. Tot așa și în alte fabrici ale țării. Și nime nu se gândește să scoată afară pe Unguri din drepturile lor. Dar în schimb gazetele ungurești din țara noastră, scriu tot felul de basme, născociri și hule despre stările dela noi. E adevărat că Reforma Agrară le-a luat moșiile, dar cuțitul Reformei Agrare a tăiat după dreptate nu numai în pământul grofilor unguri, ci și în al boierilor români. Tot așa stăm și cu jidanii din țara noastră, cari încă se plâng, în vreme ce toată industria și tot negoțul din țară e în mâinile lor.

Foarte frumos a vorbit în Senat și episcopul *Vartolomeu* al Râmnicului, unul din cei mai învățați bărbați ce-i are biserica noastră.

Constituția a trecut în dezbatere generală prin casa țării, urmând să se dezbata mai departe și în amănunte, după articole.

Ce mai e nou în lumea mare?

Stările dintre Franța și Germania sunt semne să apuce pe o cale mai bună de înțelegere, întrucât Nemții sunt gata să înceapă pertractările de pace cu Francezii. De altă parte și Francezii sunt bucuroși să mai slăbească coarda că și pe ei li apasă din greu speșele ce le au cu zălogirea Ruhr-ului.

Turcii și-au înaintat condițiile cele nouă de pace, pe cari Aliții le vor lua în dezbatere.

Ungurii încă încep să se deștepte spre alte lucruri mai cumini decât nărozia de a se bate cu toată lumea. Dieta din Pesta discută împădurirea șesului cel mare din Ungaria cu păduri.

În Jugoslavia se fac pregătiri pentru alegeri de deputați. Românii noștri de acolo încă își au candidații lor.

Ceice samănă lumină în popor

— vânzând „Lumina Satelor” cu numărul. —

Amintim mai departe pe acei din sprijinitorii muncii noastre cari desfac gazeta cu numărul, făcându-se în chipul acesta sămănători de lumină în popor:

Victor Șandru	din Lupeni	50	exemplare.
Cornel Popescu	„ Păuliș	30	„
Terentie Gavrilă	„ Brusturi	8	„
Ales. Teaha	„ Hălmagiu	9	„
Pavel Jurma	„ Sân-Andrei	9	„
Valeviu Cozma	„ Iacobeni	5	„
Ilie Cristea	„ Lunșoara	5	„
Grigorie Podea	plugar „ Feneșel	9	„

(Urmează).

Mari ieșiri de ape

în Vechiul Regat și Bănat.

În săptămânile trecute au fost mari revărsările de ape în Vechiul Regat și Bănat. Iarna trecută ne a lăsat zăpadă multă care topindu-se în unele locuri prea repede, a scos râurile din alvia lor, lăsând pagube și jale în foarte multe locuri. În urma revărsărilor de ape, mai mult a suferit Oltenia unde a băntuit și un grozav uragan care a prăbușit case și a scos pomi din pământ. După furtună a urmat ploaie care a ținut 3 zile. Din multe sate oamenii au trebuit să fugă cu totul. Multe poduri de căi ferate au fost duse de apă.

Mari ieșiri de ape au fost și în Bănat. Șoseaua Timișoara—Lugoj a stat multă vreme sub apă. Au ieșit apele râului Cerna. Îndeosebi mult au suferit satele Toplovăț, Remetea și Recaș. Linia ferată Timișoara—București a stat multă vreme închisă.

Astfel și primăvara din anul acesta începe cu griji și temeri de rău. Ploile și eșirea apelor pe deoparte au nimicit în foarte multe locuri sămănăturile de toamnă, iar de altă parte au întârziat și arăturile de primăvară. Guvernul va trebui să vină în ajutorul năpăstuitorilor de ape, dar în ajutorul lor vor trebui să vină și toți plugarii din ținuturile scăpate de furia apelor. Arați și sămănați tot pământul ce-i de arat, ca să ajungă pâne și pentru cei cari și-au văzut munca dusă și stricăta de ape!

ECONOMIE.

Cum e starea economică a Ardealului?

Rapoartele strânse la Cluj, spun că în aproape toate județele Ardealului, au început arăturile de primăvară. În ce privește semințele de sămănat, starea nu este tocmai bună întrucât, cu toate măsurile luate de guvern, semințele n'au putut încă ajunge pe tot locul spre a fi împărțite plugurilor, (adecă guvernul a luat măsuri să dea grâu de sămăntă economilor). S'au luat însă măsuri ca în cea mai scurtă vreme să ajungă grâu de sămăntă pe tot locul și tuturor plugurilor cari vreau să samene (Plugarii să se adreseze Agronomilor). Un alt fapt îngrijorător e și acela că în întreg Ardealul se simte lipsa vitelor de muncă, îndeosebi a boilor și bivoliilor. După prevederile de până acum, avându-se în vedere sămănăturile din toamnă și cele ce se fac acum, se dă cu socoata că în anul acesta vom avea mai multe sămănături ca anul trecut și dacă vremea va fi potrivită, vom avea recoltă mai mare ca anul trecut.

Un fapt îmbucurător e și acela că în toate ținuturile unde s'a isprăvit împărțirea pământului, plugarii au început lucrul și samăna aproape toate locurile cu grâu.

În ce privește mersul vremii, la noi în Ardeal vremea umblă mai potrivit ca în vechiul Regat întrucât zăpada se topește treptat și în afară de Bănat, n'au fost ieșiri de ape.

Sufletul românesc la Budapesta.

Frunzuliță în trei foi
Capătă carte Moșoiu
Carte cu slovă domnească
Dela curtea împărătească
Să înalțe steagurile
Să îndrepte șiragurile
Cete mândre de voinici
Spre ungară sore bolșevici
Moșoiu ghinărar vestit
Cartea cum de mi-a primit
Oaste mândră a adunat
În bolșevici buzna a dat
Mulți în Tisa s'a 'necat
Și spre Buda s'a 'ndreptat
Buda cetate hoșească
Pe Unguri să mi sdrobească
Înima să le străpungă
Dor de noi să nu-i ajungă.

Comunicată de Z. Sandu.

Evangelhia de Duminecă: izvorul faptelor bune.

vor omorî pe el, și a treia zi va învia. Și au venit la el locov și Ioan, fiii lui Zevedei, zicând: *dă ne nouă ca să ședem unul deadreapta ta și altul deastânga ta, întru slava ta. Iar Isus le-a zis lor: nu știți ce cereți. Puteți să beți păharul care eu beau? Și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezați? Iar ei au zis lui: putem. Iar Isus au zis lor: păharul pe care eu voiu bea, cu adevărat veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza; Iar a ședea deadreapta mea, și deastânga mea, nu este al meu a da, ci celor pentru cari s'au gătit. Și auzind cei zece au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan, Iar Isus chemându-i pe dânșii la sine, le au zis lor: știți că celor ce li se pare că sunt începători ai neamurilor, le stăpânesc pe ele, și cei mai mari ai lor le domnesc pe dânsele. Iar între voi nu va fi așa, ci care va vrea să fie mai mare între voi, să fie vouă slugă. Și care va vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă: Pentrucă și Fiul Omului n'au venit ca să slujiască lui, ci ca să slujască el și să-și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți. (Marcu cap. 10 vers 33-45).*

Precum vedeți evangelhia de Duminecă cuprinde o vorbire a lui Isus cu apostolii săi. Această vorbire este plină de învățătură și pentru noi. Isus vorbea apostolilor săi despre patimile și moartea sa, dar unii din apostoli nu se puteau desbăra de credința (pe care o avea întreg poporul iudevesc), că Isus va înfăptui o împărăție lumească. Gândul acestei împărății, mari și puternice, a trezit în cei 2 apostoli mândria ca să ceară locuri de frunte în această împărăție. Dar auzirăți ce a făcut mai departe mândria lui Iacov și Ioan: a supărat pe ceilalți 10 apostoli. «Și auzind cei zece, au început a se mânia pe Iacov și Ioan». Nici o altă evangelhie nu ne spune altundeva că s'ar fi supărat apostolii întreolaltă. Și iată cum a intrat mândria între ei, s'a ivit și mânia, ca o dovadă că mândria este începutul și răsadul tuturor păcatelor. — Față cu mândria celor 2 apostoli, Isus pune smerenia, învățându-i că împărăția lui va fi împărăția smereniei, unde cel mai mare va trebui să fie slugă tuturor, așa precum și El a venit să se «slujască pe ceia mulți și să-și dea și sufletul răscumpărare pentru ei.»

Evangelhia de Duminecă ne arată așadar cum și apostolii din apropierea lui Isus avea clipe de îndoieli și căderi sufletești. Dar, să luăm aminte, toate îndoielile și căderile de o clipă ale apostolilor s'au întâmplat înainte de jertfa crucii de pe Golgota și înainte de pogorârea Duhului

sfânt. Jertfa lui Isus și pogorârea Duhului sfânt i-a schimbat pe apostoli, a curățit și ce mai era rău în ei, și i-a făcut gata de luptă și jertfă pentru Hristos. Asta înseamnă că și tu cetitorule trebuie să-ți faci prin credință o legătură cu jertfa crucii, adică să crezi că Hristos a murit pentru tine și păcatele tale și prin această credință să primești darul Duhului, tăria și puterea ca să biruești păcatul și să faci poruncile Lui.

Dacă tu, cetitorule, înoți în tot felul de păcate și fărâdelegi de cari zici că «nu te poți dezbara», apoi asta-i un semn că tu trăești și acum înainte de restignirea lui Hristos și de pogorârea Duhului, adică tu n'ai nici o legătură sufletească cu jertfa crucii și de aceea n'ai nici puterea, nici tăria săfletească să biruești păcatul și să faci fapta bună.

Isus zicea: *«Rămâneți întru mine și eu întru voi... Celce rămâne întru mine și eu întru el, acesta aduce roadă multă, că fără de mine nu puteți face nimic»*... (Ioan 15, 5). Aceste vorbe sunt începutul și izvorul tuturor faptelor bune. Întâlnirea ta și legătura ta cu Mântuitorul Hristos, aceasta e rădăcina cea sănătoasă a pomului vieții tale, aceasta este temeliea cea de piatră pe care-ți clădești casa vieții tale. Dacă ai această legătură și până ai această legătură, pomul vieții tale înflorește și rodește și casa vieții tale stă neclintită orice vânturi de ispite și amăgiri ar sufla împotriva lor.

I. Tâlcuitor.

Din învățăturile lui Isus — despre faptele cele bune. —

Cu toate privilegiile Mântuitorul Hristos a arătat — prin învățături, muștrări și pilde — că oamenii trebuie să facă și fapte bune pentru mântuirea lor sufletească. Iată câteva din aceste:

Învățături: «Nu tot cela ce îmi zice mie: Doamne! Doamne! va intra în împărăția cerurilor, ci, cela care face voia Tatălui meu» (Mateiu 7, 21). «Așa să lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune, să mărească pe Tatăl din cer» (Mat. 5, 16). «Tot celce aude cuvintele mele și le face pre ele, asemenea este bărbatului înțelept care și-a zidit casa pe piatră» (Mateiu 7, 24). «Pildă v'am dat vouă, precum eu am făcut și voi să faceți» (Ioan 13, 15). «Iatru aceasta vă vor cunoaște că sunteți ai mei», (Ioan 13, 34) «dacă veți păzi poruncile mele» (Ioan 14, 15). «Iată viu curând ca să dau fiștecărui după faptele sale» (Apocalips 22, 12).

Mustrări: Hristos muștra tot mereu pe fariseii cari se spoiau cu rugăciuni și posturi, dar vieța lor era încărcată cu

fapte rele: «vai vouă fariseilor că curățiți partea cea din afară a păharului și a blidului, dar pe dinlăuntru sunt pline de toată necurățenia» (Mat. 23, 25). Altădată, Isus s'a întors către gloata ce se ținea după el cu rugăciuni goale și a zis: «ce mi ziceți mie: Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic eu» (Luca 6, 46).

Cetitorule! Ești tu între celce merg după Hristos, făcând fapte bune, sau numai cu vorba goală mergi după Hristos, iar cu faptele după diavolul??

Pilde: Unele din cele mai frumoase pilde le-a spus Mântuitorul în legătură cu învățatura despre faptele cele bune. Amintim aici câteva din acele pilde:

Pilda cu smochinul.

Un domn sădise un smochin în grădina sa. După ce l-a grijit 3 ani, văzând că rod nu mai face, zise grădinarului: *«Iată 3 ani sunt, de când vin căutând rod în acest smochin și nu găsec, taie-l pentrucă face și pământul neroditor»* (Luca 13, 7). Așa caută Hristos rod de fapte bune și în smochinul, în pomul vieții noastre.

Altădată ne spune evangelhia că «eșind Isus din Vitania, au flămânzit. Și

văzând de departe un smochin având frunze, au venit la el doară va afla ceva poame în el. Și n'a aflat nimic fără numai frunze» (Marcu 11, 13).

Cetitorule! Și tu ești un smochin sădit de Dumnezeu, pentrucă să faci roduri de fapte bune. Ia seama, nu cumva ești și tu în chipul smochinului din evangelhie în care n'a găsit Hristos altceva «fără numai frunze goale»? Nu cumva smochinul vieții tale, a ajuns la 40—50—60 de ani și încă n'arată roduri de fapte bune, ci numai frunze goale?

Pilda cu pomul.

Hristos învăța că vieța noastră trebuie să fie în asemănarea pomului și de aceea zicea: «Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune». «După roadele lor îi veți cunoaște pre dânșii, că nu culeg oamenii struguri din spini» (Mateiu 7, 15-18). «Tot pomul care nu face poame bune să taie și în foc se aruncă». În acest înțeles predica Ioan Botezătorul: *«Iată săcurea stă la rădăcina pomilor, faceți roduri vrednice de pocăință»* (Mateiu 3, 9, 10). În acest înțeles cânta psalmistul David despre «bărbatul cel fericit care va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, carele rodul său va da la vremea sa» (Psalm 1, 2, 3).

Cetitorule! Ești tu un pom roditor de poame bune, sau ești un «pom tomnatec și uscat» și nici grije n'ai că săcurea morții stă la rădăcina pomului vieții tale, să-l taie și în focul iadului să-l arunce?!

Pilda cu spicul.

Despre faptele cele bune Hristos a spus o pildă luată anumit din vieța voastră plugarilor. «Când cineva aruncă sămânța în pământ, pământul din sine rodește mai întâi iarba, apoi spic și după aceea grâu deplin în spic. Și când se coace rodul îndată trimite secera, că a sosit secerișul» (Marcu 4, 26, 29).

Iată această pildă îți arată anumit cum trebuie să rodești în fapte bune. Mai întâi cade sămânța învățăturii în pământul inimii tale, apoi trebuie să încolțească și să odrăslească iarba și spicul posturilor, rugăciunilor și cântărilor, și apoi toate laolaltă trebuie să rodească «grâu în spic», adică fapte bune; după care vine secera morții care te trece înaintea Dreptului Judecător să-ți dai sama de faptele tale.

În acest înțeles a zis Iob: *«și vei merge la groapă ca grâul cel copt care în vreme s'a secerat»* (5, 28).

Pilda cu vița de vie.

Cea mai frumoasă din pildele despre faptele cele bune, a spus-o Hristos, folosind asemănarea cu vița de vie: «Eu sunt buciumul viței și voi ramurile, cela ce rămâne întru mine și Eu întru el, acesta aduce roadă multă, căci fără de Mine nu puteți face nimic» (Ioan 15, 5). «Rămâneți întru mine și eu întru voi. Precum vița nu poate să aducă roadă întru sine singură, de nu va rămânea în buciom, așa nici voi de nu veți rămânea în Mine» (15, 4). «De nu va rămânea cineva întru Mine, se scoate afară și se usucă ca vița și în foc se aruncă» (15, 6).

Aceasta este, cetitorule, taina cea mare a vieții de creștin adevărat: să ai legătură de viață cu Hristos. Să fi legat de El ca și ramurile viței de butucul viei și ca ramurile pomului de rădăcinile pomului.

Aceasta este și taina rodirii faptelor bune. Ești tu cetitorule o ramură odrăslită din buciumul viei lui Hristos care îți dai roada ta la vremea sa, sau ești o ramură ce s'a rupt din butucul viei și s'a uscat??

„Credința fără de fapte, moartă este“.

(Iacob 2, 26).

Chipul de mai sus ne arată pe Avram când Dumnezeu i-a cercat credința, cerând să-i aducă jertfă pe Isac, singurul lui copil (Facere cap. 22).

Scripturile ni-l arată pe Avram ca o pildă de credință adevărată. Și cum a fost această credință a lui Avram? A fost ascultătoare de Dumnezeu și făcătoare de fapte bune. Iată despre aceasta câteva pilde din viața lui Avram:

«Și au zis Domnul lui Avram: ieși din pământul tău și din Țara ta... «și a făcut Avram precum i-a zis lui Domnul», oricât de mult îl dorea despărțirea de țara și pământul lui. Asta înseamnă, iubite cetitorule, că credința cea adevărată trebuie să te scoată și pe tine din țara păcatelor. Glasul Domnului te chiamă și pe tine să ieși din păcate și să părăsești păcatele oricât de mult, patimile și plăcerile cele rele te-ar opri în țara lor.

Când s'a făcut ceartă între păstorii lui Avram și a lui Lot, Avram a împedecat și a spart cearta. Asta înseamnă că credința cea adevărată trebuie să te facă și pe tine cetitorule un spărgător de ceartă și făcător de pace.

Când cei 3 îngeri s'au oprit la casa lui Avram în chip de călători, Avram i-a primit și i-a ospătat cu ce a avut mai bun.

Luntrea și cele 2 lopeți.

Niște călători suindu-se în o luntre să treacă peste o apă, băgară de seamă că pe una din lopețile luntrașului e scrisă vorba «credință», iar pe cealaltă vorba «fapte». «Ce înseamnă aceasta» — întrebară călătorii. «Am să vă arăt îndată», răspunse luntrașul și începu să vâslească numai cu lopata pe care era scris «fapte». Luntrea se învârti mereu în acelaș loc. Apoi încercă numai cu lopata pe care era scris «credință», și luntrea iar se învârti pe loc. La urmă le luă pe amândouă, și luntrea plecă înainte și trecu apa.

Credința și faptele trebuie să fie în necurmată legătură. Ceice lucrează în viață numai cu o lopată, nu vor înainta nici odată. Credința și faptele merg mână în

Asta înseamnă că credința cea adevărată trebuie să fie făcătoare de fapte de milostenie față de aproapele nostru.

Și în sfârșit, iată cum credința cea adevărată a lui Avram ascultă pe Dumnezeu chiar și atunci când îi poruncește să junghie pe singurul lui copil. Asta înseamnă că credința ta cetitorule trebuie să asculte pe Dumnezeu și atunci când El cere jertfe dela tine. O junghiere cere Dumnezeu și dela tine. Cere să iei lemne, foc și cuțit și să te sui pe muntele căinții ca să înjunghi acolo patimile și plăcerile tale cele rele. Ai tu această credință ucigătoare de patimi și păcate??

Iată dar cum Avram și-a dovedit credința prin fapte, deaceia am pus deasupra chipului ce arată jertfa lui, vorbele apostolului Iacob: «precum corpul fără de suflet este mort, așa și credința fără de fapte moartă este» (2, 26)). Credința ta trebuie să fie și făcătoare de fapte bune, altcum numai singură credința nu te poate mântui. «Tu crezi că unul este Dumnezeu? Bine faci; și dracii cred și se cutremură» (Iacob 2, 19), dar nu se schimbă și n'ascultă de Dumnezeu.

Ce fel de credință ai tu cetitorule??

I. T.

mână. O credință vie, nu se poate să nu facă fapte. O credință care nu dă naștere la fapte, e moartă, și faptele cari nu izvorăsc din credință deasemenea sunt moarte.

„Căci nu mai stă închis cuvântul Domnului“

— din scrisorile cetitorilor noștri. —

«Vă trimet această scrisoare, Domnule Redactor, în semn de mulțămire că ne învățați să cetim în Biblie că eu de mult tot cetesc în cartea lui Dumnezeu, dar am fost persecutat și bănuț că vreau să mă pocăiesc. Asta-i o mare greșală la noi, că unii oameni cred că Biblia-i numai pentru pocăiți și cum te văd cetind în Noul Testament încep a șopti că te-ai căbezeit.

Acum eu am o mare bucurie căci numai stă închis cuvântul lui Dumnezeu din Scripturi, ci se vestește foarte bine și pe această cale. Să trăiți Domnule Redactor

să mai puteți împărți pâne de învățături sufletești în această secetă și foamete de cuvântul lui Dumnezeu precum a zis prorocul Amos la cap 8, vers 11 că «Iată vin zilele, zice Domnul și voi trimite foamete pe pământ, nu foamete de pâne, nici sete de apă, ci foamete de a auzi cuvântul lui Dumnezeu».

I. B., plugar din Sadu.

Când doi se ceartă și al treilea râde.

«Frate Avrigene din Avrig! Am cetit în «Foaița Poporului» din Sibiu numărul 9, pagina 5, unde spui că «Lumina Satelor» e Intunerecul Satelor. Acum eu frate nu înțeleg bine vorba ta și pentru asta te poftesc să-mi spui anume că de ce și pentru cei «Lumina Satelor» întunerec? Altcum mă voi întoarce cătră tine să-ți spui că ești un mincinos.

Eu înțeleg că întunerec sau întunecat e însuși cine zice pentru că nu știe prețurile ce e bun și frumos. Eu aș zice, să nu-ți mai faci capu călindar, frate avrigene, ci mai bine să-ți vezi de meseria ce ai și în vremea pierdută cu scrisul să-ți odihnești trupul muncitor. Iar banii risipiți pe copertă hârtie, ceruză și poștă să-i folosești pentru lipsurile casii tale că știi cum sună proverbul. Cine sapă groapa altuia însuși cade în ea.

Ioan Onea din Ponor.

Fiiți pe pace oameni buni și nu vă certați că nici unul nu sunteți de vină cu nimic. Vorba «Intunerecul Satelor» din scrisoarea dela Avrig, vedeți voi bine că a băgat-o Redactorul dela «Foaița Pop.» și a bagat-o din ură și ciudă că «Lumina Satelor» i-a stricat «câștigul» ce-l avea cu gazeta. Această ciudă îl umflă mereu pe redactorul dela «F. P.» să arunce cu batjocuri în cei cari muncesc pentru deșteptarea poporului. Această ură a bagat ceartă și între voi, 2 creștini și Români cari n'au avut niciodată nimica laolaltă. Dar scris este că toată broasca ce se prea umflă, creapă și toată pupăza pe limba ei pier.

Vești bune de prin sate.

Casa culturală din Ponor.

Avem bucurie a vă vesti că și aici în satul nostru dela munte (Munții Apuseni), a început să se răspândească lumina în popor. Încă din anul trecut prin stăruințele și conducerea părintelui Ioachim Groza, s'a făcut în satul nostru societatea de cultură «Renașterea». Și numai acum vedem ce bune isprăvuri face această societate. În iarna ce a trecut această societate de lumină a ținut mai multe întruniri de luminare a poporului, și mai pe urmă s'a îndrăznit să țină și un teatru în care s'a jucat foarte bine și pe înțelesul poporului pațania Țigănului la vânat și s'au spus învățăturile «Despre beție, despre Pări, despre Lene și Făloșie», pe care le-a tălcuit prin o vorbire frumoasă și preotul după ce s'a jucat teatrul.

Mulțumim și pe această cale acelor cari ni-au sprijinit și ne sprijinesc mișcarea noastră. Mulțumim deosebi diui preot George Lazar din comuna vecină, Geogel, care ne-a cercetat împreună cu alți binevoitori din comuna Sfinției Sale. În chipul acesta societatea noastră a ieșit din iarnă cu câștig și sufletească și bănesc.

Un abonat din Ponor.

Ce schimbări aduce legea cea nouă de dare?

Legea cea nouă de dare, care s'a votat în casa țării și s'a publicat în «Monitorul Oficial» (adecă în gazeta țării unde se publică legile) aduce mari schimbări în felul legilor de până acum. Dările se vor schimba cu totul și după cât se poate ceti în legea cea nouă, dările vor fi mai ușoare. Mai anumit însă se va vedea când dările cele noue se vor aplica, adecă când vor deschide punga oamenilor. Legea cea nouă se va publica și în cărțile și atunci vom vesti pe oameni de unde se poate comanda. Până atunci, dăm unele lămuriri privitoare la dările plugarilor.

Darea după venitul pământului

Legea cea nouă pune o dare de 12% (la sută) după venitul cel aduce pământul. Aceasta pentru cei cari își lucră ei pământul. Cei cari îl arândează, plătesc 14%. Venitul pământului se stăvește după felul pământului: arător, fânaș, isiaz ș. a. și

ia venitul ce l-ar da atunci dacă s'ar arânda. După ce arânzile sunt în zilele de acum foarte mari, se va ținea seamă și de venitul cel arată Catastru și așa se va staveri un venit mijlociu. Pădurile se pun la dare numai atunci dacă aduc ceva venit, se taie în ele, sau se pășunează.

Darea după venitul pământului o stavereste o comisie care iese la fața locului în fiecare comună. În această comisie și sătenii au un trimis al lor. Această comisie stavereste veniturile pentru întreaga comună și pentru fiecare om în parte.

Scutiri și scărițări de dare.

Economilor li se va scărița darea de 12% după venitul pământului în următoarele cazuri:

1. Când au venit mai mic de 2000 Lei atunci peste un sfert din pământul ce-l lucră nu se pune dare.

Pe lângă această scădere, se mai scade încă a zecea parte pentru cei căsătoriti, dar fără copii, sau numai cu un copil. Unde sunt 3—4 oameni în casă, se scade încă 14%, unde sunt 5—7 oameni, încă 16%, unde sunt 8—10 oameni, încă 18%, iar unde sunt mai mulți de 10 oameni în casă se scade încă 20%. Între cei din casă, se socot copiii și toți ceilalți pe cari li susține plătitorul de dare.

Scăderi de dare se fac și celor cari au datorii întăbulate pe pământul lor. După acest fel de arunc de dare un plugar cu o casă de 6 oameni, plătește dare de venit după un hectar de pământ cam 11—12 Lei.

Darea de casă.

Pentru oamenii noștri dela țară, dare de casă nu va mai fi după legea cea nouă pune dare numai pe casele cari au dela 3 odăi în sus.

Aruncurile comunale și județane

Încă vor scădea intrucât după darea pământului nu va fi iertat să se mai pue nici un fel de alte aruncuri, așa cum se puneau până acuma de erau în unele părți aruncurile îngrozitor de mari.

Precum am amintit și în numărul trecut, oamenii să fie cu băgare de seamă la facerea Declarațiilor de dare ca să spună apriat ce fel de venituri au.

Stupărit.

Adăpatul albinelor.

Stupii au, mai ales primăvara, multă nevoie de apă. Sa constatat că un stup primăvara și când are puiet mult bea 1 chgr. de apă. Apa se folosește la hrănirea puietului. Această hrană constă din apă, formată din un amestec de polen (praf de pe flori, pe care-l cară pe piciorușele dinapoi) și miere. Amestecul să face cu ajutorul apei, pe care o aduc mai ales albinele tinere. Fără de apă, hrănirea nu se poate face și deci stupii înaintează numai cu greu.

După ce au dat florile, albinele aduc de pe ele nu miere, ci nectar. În care se cuprinde multă apă. Atunci dar stupii nu mai au lipsă de așa multă apă, ca acum, primăvara, când în lipsa nectarului hrănirea se face cu miere coaptă. De aceasta ne putem convinge și uitându ne la adăpătoare. Acum, când nu sunt flori și vara când timpul e urât, adăpătoarea e foarte cercetată de albine și din contră când caratul nu-i împiedecat, la apă sunt albine mai puține.

Primăvara, din vreme e bine ca apa să se dea stupilor în lăuntru în coșnițe în o sponghie, ca albinele să nu fie nevoite să iasă după apă pe timp friguros și să amortească. În tot cazul e bine să fie adăpătoare înaintea stupinei. Cea mai simplă e o cutie plină cu apă, pe care se plutească un coperiș cu multe găuri în el. Astfel albinele vor suge apa, fără să se înnece.

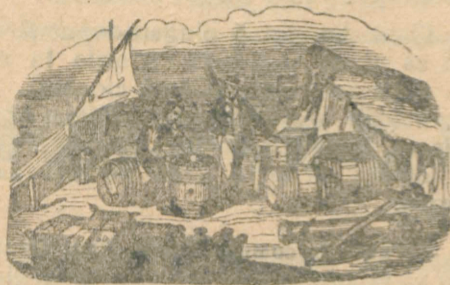
Spre ale obiceiului le vom înșela la început cu câteva picături de miere. Apa vom premeni-o în fiecare zi.

De apă mai e mare lipsă și când s'a zaharizat mierea în faguri, ceea ce se întâmplă mai ales cu mierea culeasă de pe hriscă. Pentru dezaharisire se folosește apa. Altfel această miere e dată afară din faguri. Când pe fundul coșniței dăm de sdroboturi albe sau galbene, acestea nu sunt altceva decât miere aruncată în lipsa de apă.

După toate acestea vedem decât folos e apa pentru stupi, cari au tot atâta lipsă de apă, cât și de miere.

Al. Popa.

Cum umblă târgurile și negoațele.

Târgurile din săptămâna aceasta

(după calendarul nou):

25 Martie: Hășmașul Lăpușului, Lăpușul-romănesc. 26. Crihalma. Orlat. 27. Șomărtin. 28. Crasna, Cuci, Jimborul-mare, Măgheruș. 29. Sântămăria de peatră. 30. Hălmeag, Ogra, Zagăr. 31. Bățanii mari, Vinerea.

Prețul vitelor în scădere. O gazetă din București scrie: «Târgurile de vite în orașele din Ardeal au dat mult înapoi. Numărul vitelor aduse la târg scade tot mai mult, și cu toate aceste abia se fac vânzări. Prețul a scăzut cu 50%. La ultimul târg ținut în Cluj, s'a plătit chilogramul cu 8 Lei. Vitele de calitate bună și grea nu se mai aduc la târg. Schimbarea aceasta e urmarea opririi exportului de vite».

Din mai multe părți ale țării, economii și crescătorii de vite au înaintat rugare și plângere la București, în care arată că ei și-au îngrășat vitele în vederea exportului și pe când să le vândă, ordnul a închis granița. Economii cer să li-se dea voie să poată exporta vitele ce le-au îngrășat în vederea exportului.

Scrisoare deschisă

Dlui N. Bratu, redactor la «Foaia Poporului».

Dle Bratu! Chemat fiind de D-ta la slujba de funcționar administrator, și-am slujit cu cinste 7 luni, muncind de multeori și noaptea până pe la orele 2. Pe urmă mi-s'a arătat recunoștința când mă tratai cu ură și cu dispreț ca pe un slugă de rând.

După ce și-am cunoscut caracterul D-tale de șef față de un funcționar, m'am decis, fără a te supăra cu un cuvânt, să părăsesc serviciul. Nu am plecat cu ceartă și scandal cum s'a întâmplat tuturor cari au plecat dela D-ta, aproape în fiecare lună.

Acum însă nu vrei să-mi dai Certificatul de serviciu. Ți l-am cerut de 2-ori în scris, alăturând pentru răspuns și 6 Lei în mărci și nici măcar cu un răspuns nu m'ai invrednicit.

Mai am câțiva Lei pentru mărci și am să-ți scriu Dle Redactor în fiecare săptămână câte o scrisoare recomandată, iar la finea anului vom încheia bilanțul.

Aceasta e frumos din partea D-tale? Să judece și alții!
Ghiță Proșteanul.

:: Să mai și râdem. ::

Păcăleala Moșului.

Mai în iarnă, un Moș trase cu căruța la o crâjmă și cum era seară și ger de scânteia lumea, își băgă calul în grajd și intrând în crâjmă cercă să se apropie de cuptor. Dar pe lângă cuptor se așezaseră alți călători pentru cari nu se putea apropia de foc. Atunci Moșul strigă: Crâjmăre! O porție de mazere (fasole) pentru calul meu! Cum? Așa bine, răspunse Moșul, căci calul meu

ii datat să mănăce în toată ziua o porție de mazere. Crâjmăre! se ciudă mult de astă treabă și ca să vază un cal ce mănăcă mazere, plecă cu porția la grajd. Dar odată cu el plecară și oamenii de pe lângă foc să vază un așa cal ciudat.

Intr'aceea Moșul, rămas singur în crâjmă, își alese locul cel mai bun de lângă cuptor unde s'așeză de noapte. Când oamenii, se întoarseră de afară cu vestea că calul nu mănăcă mazerea, văzură îndată hămeșagul Moșului, căci unul dintre ei nu mai avea loc lângă cuptor. Pe urmă moșul s'apucă și mănăcă și «mazerea calului».

Știrile săptămânei.

Scoala gazetei noastre în numărul acesta învață despre faptele cele bune. În numărul viitor va învăța despre patimile Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Certele și scandalul din casa țării au ieșit și pe stradă. Partidul național și cel țărănesc au hotărât să înceapă lupta împotriva guvernului și afară de Parlament. În Dumineca trecută au ținut la București o mare adunare, în care au vorbit conducătorii acestor partide zbiciuind aspru pe cei dela cârmă și cerând delăturarea lor. După adunare, miile de oameni au cercat să facă o demonstrație și pe străzile orașului. Dar guvernul n'a îngăduit manifestația dealungul străzilor și cum toate străzile erau pline de armată — pusă pentru ținerea ordinii, manifestații au ajuns față în față cu cordoanele și opreliștia armatei. Prin asta s'a făcut o mare învâlmășală ce a ținut mai bine de o oră. Au fost și câțiva răniți mai ușor, călcați în picioare. Armata a încercat să împrăstie pe oameni cu pumpele de apă și aburi. După ce guvernul n'a voit nici cum să îngăduie umblarea pe stradă, oamenii au făcut ridicături unde s'au suit vorbitorii să vorbească. Dar după ce vorbitorii erau prea înfierbântați, armata a făcut așa că de câteori începea careva să vorbească, răsunau trîmbițele și soldații cântau cântări de vitejie și iară tăceau și iară începeau. după cum cercau și vorbitorii să vorbească. Pe urmă manifestații s'au împrăștiat din stradă, dar în lăuntru în sala de adunare, guvernul le-a dat voie să vorbească cât au vrut. Spre marea rușine a noastră, între soldații cari ținneau ordinea, se aflau și Secui și Sași, cari râdeau bine de felul cum se batjocoresc Românii noștri. Până când politica ne va face tot rușine și zarvă în loc de ispravă?

Provocare. Prin aceasta provoc pe Dl Nicolae Bratu, redactor la «Foaia Poporului» să precizeze cele scrise despre mine în Nrul 11 al gazetei în legătură cu «fondurile» și averile Consistorului, intrucât observările D-sale sunt scrise cu tendința să trezească bănuială față de cinstea unui om care n'a cunoscut niciodată o altă avere decât jertfa sufletească pentru alții. Intrucât Dl N. Bratu nu-și va preciza acuza, îl vom declara pe această cale a gazetărei de mincinos și hulitor (calomniator) iar pe calea justiției voi cere să-și dea seamă de acuza ce-mi aduce.
Preot I. Trița.

Plata aurului. Am amintit și noi la gazetă despre greșala guvernului că pusese preț maximal și pe aur, prin ce se încurajau contrabandele. Acum Ministru a hotărât așa că la Abrud, Zlatna și Baia-mare va organiza oficii de cumpărat aurul pe seama statului. Acele oficii vor analiza mai întâi aurul și vor cumpăra tot aliagiul ce conține o proporție de cel puțin 500 grame aur. Banca Națională va plăti apoi acest aur cu prețul ce-l are aurul pe spojele din țară și străinătate (cam 128 mii Lei kilogramul) substrăgând 22 la sută care sumă vânzătorii de aur o plăteau ca taxă de vamă.

Se întăresc și băncile noastre. Banca «Albina» din Sibiu și-a încheiat socotelile din anul trecut cu un câștig curat de aproape 8 milioane, «Victoria» din Arad cu 3 milioane și jumătate. Cea mai puternică din băncile țării, Banca Românească, din București are un câștig de 81 milioane. Întărirea băncilor noastre este îmbucurătoare, dar așteptăm ca băncile să nu-și uite chemările cele frumoase ce le au de a se coborî cu ajutor în multele lipsuri sufletești și trupesti ale poporului nostru.

„In vremea ce noi aici ne certăm, plugarii își ascut plugurile“, așa a zis un deputat în sfatul țării și bine a grăit pentru că plugarilor le arde acum de plug și de lucru și nici habar n'au de certele de pe la București.

Dacă și plugarii ar face o ispravă de muncă tot atât de mare cât fac deputații cu certele lor, apoi ar fi vai de noi căci am peri de foame.

Plata cea nouă a ofițerilor s'a staverit așa: sublocotenentul va avea o leafă lunară de 3300 Lei, locotenentul 3400 Lei, căpitanul 4100 Lei, maiorul 4500 Lei. — Solda soldaților se ridică dela 5 la 7 Lei la zi.

Câți bani umblă în țară? Umblă cam 15 miliarde din cari se dă cu socoata că 6 ar fi în mâinile economilor.

Precum se vede, sunt destui bani sloboziți în țară. Dacă totuși e lipsă de bani, asta poate vine și de acolo că unii oameni și acum ca în vremile de demult își țin banii încuiați în ladă și nu-i slobod la umblare. Asta-i o mare greșală și aduce mare pagubă omului pentru că acuma s'vremurile de așa că banii tot scad pe an ce merge și cine nu-i învârte mereu, acela face o ispravă tot atât de mare ca și când în tot anul ar da foc la o parte din banii lui. Scoateți banii în umblare — cei cari îi aveți!!

Lenin a înebunit. Din Rusia vine din nou vestea că Lenin ar fi înebunit și își petrece nopțile rugându-se cu spaimă în gura mare. Poate că în aiurările lui vede pe cei spânzurați de bolșevici și pe zecile de copii omorâți de foame.

S'a rostogolit o stâncă pe mașina unuit tren. La Raul Vadului, în apropierea tunelului, s'a rostogolit o stâncă tocmai când trecea pe acolo trenul Sibiu—București. O bucată din stâncă a izbit chiar în mașina trenului și a aruncat-o la 10 metri de pe șine. Mai mulți mașiniști au fost răniți, dintre cari unul a murit în spitalul din Sibiu.

Și cu acest prilej, pungășii din tren s'au coborât între cei răniți... să i fure. Dela un mașinist rănit au furat 1500 Lei și ceasul din buzunar. Asta în loc de mulțumire lui Dumnezeu că i-a scăpat dela moarte.

Aviz. Tragerea a II-a a Loteriei culturale a «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român» se va ține irevocabil la data de 31 Martie 1923. În consecință domnii comisionari sunt rugați a-și trimite rapoartele despre loturile vândute până la această dată. Loturile despre cari nu vor intra rapoarte până la această dată nu vor fi luate în considerare la câștiguri, rămânând răspunzători față de public domnii comisionari respectivi. *Biuroul «Asociațiunii».*

Cât aur este în lume? În preț de 8 miliarde dolari este tot aurul din lume. Mai mult de jumătate din acest aur este în America, strâns din vremea războiului.

De sine înțeles, în acest aur nu este socotit și acela de care se plânge protopopul P. Iso, că, vezi Doamne, îl fură băieșii.

Festival artistic va ține școala superioară de comerț din loc Luni și Marți în 26 și 27 Martie în teatrul orașenesc, precis la 8 ore seara. Festivalul va fi condus de Dl. N. Oancea cu binevoitorul concurs al Dnii D. Axente. Program bogat: coruri mixte, «Mureșan» tablou dramatic de M. Eminescu, «Fetița orfană» operetă feerie de A. Melin și altele.

Șuller va ajunge la licitație. Precum spuneam în numărul trecut, Șuller a fost p-depsit cu 33 de milioane, pentru că a înșelat și a păgubit Statul cu exportul de grâu. Acum Ministrul, ca să scoată această pedeapsă, a pus licitație pe moșiile lui Șuller din Roman.

Se ridică însă întrebarea că avut-a ori ba Șuller moșii înainte de a fura. Pe cât știm noi n'a avut și așa nici licitația nu-i dă pedeapsa ce i-s'ar cuveni să și-o facă în temniță.

199 Chilograme aur au fost trimise la București din bășagurile de aur dela Zlatna și Baia-mare, care aur va fi pus în vi-terea statului. Banca Națională va plăti acest aur cu învoială cea nouă, 128 mii Lei Chi ogramul.

Convocare. Onor. membri ai «Sindicatului meseriașilor și comercianților români din Sibiu» sunt convocați la *Adunarea generală extraordinară*, care se va ține *Duminică, în 25 Martie a. c. st. n.*, la ora 3 d. a. în localul Reuniunii meseriașilor români din Sibiu, strada Brukental Nr. 17. Ordinea de zi: 1. Deschiderea adunării generale. 2. Darea de seamă. 3. Inscierea membrilor noi. 4. Alegerea comitetului. 5. Eventuale propuneri. Sibiu, 19 Martie 1923. *Biuroul.*

Ce fel de ocupațiuni au deputații noștri? Sfatul țării noastre are 368 de deputați. După ocupațiunea ce o au, 138 din ei sunt advocați, 53 politicieni de meserie (adecă de cei ce n'au nici un lucru), 46 profesori, 25 învățători, 16 agricultori, 13 proprietari, 10 preoți, 9 slujbași, 8 comercianți, 7 ingineri, 7 gazetari, 7 medici, 5 plugari, 2 militari, 1 podgorean, 1 student, 1 tipograf, 1 rabin (preot jidovesc).

Unul din cei 5 plugari-deputați, văzând că nu se mai găta certurile în casa țării, a zis celorlalți: «Cântă ciocârliă, fraților, haidaiți acasă la plug». Poate că au și plecat, lăsând la București pe cei 53 cari n'au altceva de lucru decât să facă zarvă și larmă.

Târguri. În comuna Felmer (jud. Târnava-mare) se va ține târg de vite la 1 Aprilie și târg de marfă la 2 Aprilie.

În comuna *Daia-săsească* (jud. Târn.-mare) târg de vite la 4—5 Aprilie, iar de marfă la 6—7 Aprilie.

Expoziție de vite în Sibiu. Pe la sfârșitul lunei Aprilie se va ține aici în Sibiu o mare expoziție de vite de tot soiul: Armăsari, cai, boi, vaci, tauri, tăurenci, oi, porci, etc., care va întrece toate expozițiile de acest fel ținute până acum în Ardeal. Se vor împărți multe premii și se prevede a fi cercetată de foarte multă lume din tot cuprinsul României întregite.

Sfătuim pe toți crescătorii de vite să se prezinte cu orice soi din vitele, cari le au pe lângă casă bine ținute și de soiul. Sibiu, în 20 Martie 1923. Pentru reuniunea agricolă română a jud. Sibiu: *Isidor Dopp*, secretar.

Membrii fondatori la «Reuniunea meseriașilor români din Sibiu s'au mai înscris: Dr. N. Regman, Iordan Cosma, funcționar, Ilie Cojocariu și Nicolae Stanciu, măestri mecanici și Ioan Oprîș, cazangiu, cu taxa de câte 100 Lei. *Comitetul.*

Se caută un portar la Școala Normală «Andrei Șaguna». Informațiuni la Economatul Școlii. Cei căsătoriți, dar fără copii, sunt preferiți.

Vinuri curate pentru sfintele Paști.

Vinuri albe și de tot soiul. Garantate dela 10—12 ani, cu cele mai moderate prețuri se află de vânzare la proprietarul și producătorul **Todor Iapa** în **Covăsinț** (județul Arad). (44) 2—2

12 tauri rassa „Pinzgauer“

apți pentru prăsilă, cu certificate, prima calitate, crescuți în condițiuni foarte bune pe moșia-model «Bruckenthal» din Sănmiclăuș, se află de vânzare în Sibiu, strada Parohiei Nr. 2 (Pfarrgasse).

Prețul vânzării este à Lei 16,000—30,000. Taurii pot fi văzuți în grajdurile din Strada Parohiei Nr. 2. Doritorii primesc informațiuni dela biroul nostru (Piața Huet Nr. 1).

Direcțiunea realităților

(46) 2—2

Bisericii evanghelice A. B.

De vânzare.

Vând din mână slobodă averea și casele mele așa numite «Făgădauele Veseudului» așezate lângă drumul de țară și de cale ferată (canton Nr. 10). Averea stă din următoarele: 5 jug. pământ arător cal. I aflător în jurul casei, 4 odăi, moară și crăjmă, 2 grajduri, motor 10—18 puteri cai, 2 petrii moară, Treer «Victoria» și alte edificii laterale. Toate edificiile sunt noue.

Ștefan Șulumberhean,

(47) 2—3 proprietar, Veseud (p. Șeica-Mare).

„VINICULTURA“, societate anonimă pe acții în Sibiu.

Capital social Lei 1.000.000.—

Activa.	Contul Bilanț la 31 Decembrie 1922.	Pasiva.	
	Lei b.	Lei b.	
Cassa în număr	122,017-99	Capital	1.000,000.—
Conturi curente debitoare	401,093-17	Depuneri spre fructificare	731,885-52
Mărfuri ca vin, rachiu etc.	1.525,533-40	Conturi curente creditoare	349,528-65
Avans la mărfuri	5,117-20	Diverse conturi creditoare	419,545-72
Fabrica de ape gazoase	145,129-82	Interese transit. anticipate pro 1923	1,036-49
Mobiliiar la centrală	98,019-89	Cațiuni statutare	300,000.—
„ instalații mărfuri și la sucursale	255,901-07	Profit curat	138,604-70
Cai vehicule etc.	27,556-43		
Furage	4,100.—		
Spese de fondare	26,351-15		
Diverși debitori	29,781-50		
Cațiuni statutare	300,000.—		
	2.940,601-08		2.940,601-08

Debit.	Contul Profit și Perderi.	Credit.	
	Lei b.	Lei b.	
Dobânzi	112,158-59	Beneficii dela mărfuri	738,132-10
Cheltuieli generale: salare, chirii, je-toane, spese de administrare, porto încălzit, luminat etc.	411,004-16		
Dări și impozite	4,288-53		
Scopuri de binefaceri	2,015.—		
Amortizări	31,061-20		
Profit curat	138,604-70		
	738,132-18		738,132-18

Sibiu, la 31 Decembrie 1922.

Pentru contabilitate: **Ioan Solomon** m. p.

DIRECȚIUNEA:

Nicolae Polană m. p., director.

Ioan C. Bozdog m. p., director.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Ilie Floașiu m. p., prezident. **George Nedoviceanu** m. p., vice-prezident. **Ioan Gligor** m. p. **Maxim Macarie** m. p. **Dumitru Popa** m. p. **Nicolae Dragomir** m. p. **Nic. Dragomirescu** m. p. **Vasilie Hoza** m. p. **Petre Mălorescu** m. p. **Ioan Gruia** m. p. **Cristian Ștefănescu** m. p.

Subsemnații cenzori am examinat contul prezent și l-am aflat în deplină regulă și consonanță cu reg. societății.

Victor Fincu m. p. **Dr. Const. Pop** m. p. **I. Inișca** m. p. **G. Negulescu** m. p. **Bucur E. Dancăș** m. p.

(48) 1—1

Contabil revizor: **Elie Petruțiu** m. p.